

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸν

Χάριν, ἀπαντήσας δαυιλῶς, γνώσεως Χριστοῦ Ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ Ἐπιστηθίου τε καὶ θείου Κήρυκος, ταύτης πᾶσι μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, δρόμον ἰσαπόστολον ἀνύων Ὅσιε, ὅθεν, σὺν αὐτῷ παρρησίαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ εὐφημούντων καθικέτευε.

Βίον, διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συναθροίσας, τὸν πλοῦτον Ὅσιε, πλήρης δι' ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὧς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας, Ἀβραὰμ Ἀντίπα, ὅθεν καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεῦων, τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Ἐχων, ἐξ ἀφθόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη τὰ τοῦ σώματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέπεις σου ἴασαι, ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρούμενος, πάντας συμφορῶν καὶ κινδύνων, τοὺς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμώντας μνήμην, καὶ δοξάζοντας τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐχεις, συμπαθείας οἰκτιρμούς, ἔχεις εὐσπλαγχνίας ἀβύσσους, θεοχαρίτωτε, τούτοις μου συγκάλυψον τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἀπόπλυνον ἅπαντα, τὸν ῥύπον Παρθένε, ἐξ ἀπροσεξίας μου τὸν προσγινόμενον, ὅπως, ἀπὸ βλάβης παντοίας, Δέσποινα σωθεῖς μεγαλύνω, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας θεῖον ὄνομα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε, προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, ἄκακος ἀμνὸς ὥσπερ Σῶτερ, καὶ ἐκεντήθης πλευράν, ἥλιος ἐσκότασε, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ναοῦ δὲ ἐρράγη, θεῖον καταπέτασμα ἀπὸ τοῦ φόβου σου, ὅθεν, ἡ τεκούσά σε Μήτηρ, θρήνοις κοπτομένη ἐβόα, Δόξα τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνία σου.

Καὶ ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἢ, Ἀκροστιχίς.

Τὸν φαιδρὸν ἐν Μάρτυσιν Ἀντίπαν σέβω.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Τῷ φέγγει, τῆς τρισηλίου χάριτος, καταλαμπόμενος, τοὺς τὴν φαιδρὰν σου ταύτην ἐορτὴν, ἐκτελοῦντας καταύγασον, τῆς τῶν παθῶν λυτρούμενος, Μάρτυς Ἀντίπα ἀμαυρώσεως.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σου Πάνσοφε, μάρτυρα γνήσιον τῶν ἑαυτοῦ ἀνέδειξε παθῶν, τὴν δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ τῶν δαιμόνων ἅπασαν, τὴν πονηρίαν ἀφανίζοντα.

Νομίμως, τὸ Ἱερόν σου ποιμνιον, ὄντως ἐποίμανας, καὶ ἐπὶ γλῶσσην Πάτερ τῶν Χριστοῦ, διδασκάλων ἐξέθρεψας, νῦν δ' ἐποπτεύεις ἄνωθεν, στέφει Μαρτύρων κλειζόμενος.

Θεοτοκίον

Φωτὸς σου, ταῖς ἀστραπαῖς καταύγασον, Κόρη πανάμωμε, τὴν ἐν νυκτὶ παθῶν καὶ συμφορῶν,

συσχεθεῖσαν καρδίαν μου, δικαιοσύνης Ἥλιον, πάσιν ἀρρήτως ἀνατείλασα.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἀνέβλυσας ποταμούς, διδασκαλίας τοὺς πιστοὺς ἄρδοντας, καὶ θολερὰ νάματα, τῆς πολυθείας ξηραίνοντας.

Ἰσχυὶ δυναμωθείς, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἄραντος, δαιμονικὴν ἔθραυσας, Ἐνδοξε ἰσχὺν δι' ἀθλήσεως.

Δαιμόνων τοὺς λατρευτάς, σέβειν Θεὸν ἀληθινὸν ἔπεισας, σάρκα θνητὴν Ὅσιε, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας φορέσαντα.

Θεοτοκίον

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, αἰχμαλωσίας τοῦ ἐχθροῦ Ἄχραντε, τὸν Λυτρωτὴν τέτοκας, ὅθεν εὐσεβῶς σὲ δοξάζομεν.

Κάθισμα Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Θεῖοις ἄνθραξι, θείας ἀγάπης, ἀναπτόμενος, μάρτυς, Ἀντίπα, τῆς ἀθείας τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ πυρῶθέντι βληθεὶς χαλκουργήματι, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Παραμύθιον, τῶν θλιβομένων, ἰλαστήριον, ἀμαρτανόντων, σὺ ἀνεδείχθης Μητροπάρθενε Δέσποινα, τὴν γὰρ βροτῶν σωτηρίαν γεννήσασα, πύργος ἰσχύος πιστοῖς μόνη γέγονας, Ὅθεν κράζομεν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρουμένου σου, ἡ γῆ ἐσειέσθη, νεκρωθέντος σου, τὸ φῶς ἐκρύβη, καὶ οἱ νεκροὶ τῶν δεσμῶν ἀπελύθησαν, ἡ δὲ πανάχραντος Μήτηρ σου Δέσποινα, δακρυρροοῦσα πικρῶς ἀπεφθέγγετο, Τέκνον φίλτατον, ὑμῶν σου τὸ μέγα ἔλεος, τοῦ σῶσαι γὰρ βροτούς ταῦτα πέπονθας.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Οὐ κατέσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, παρανομούντων ἔνστασις, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ὅθεν πυρακτούμενος, τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως, ὄφθης τοῦ πυρὸς δυνατώτερος.

Νυσταγμῷ τῆς ἀθείας τοὺς κρατουμένους, ἐπαγρυπνῶν Πανεύφημε, ταῖς διδασκαλίαις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πρὸς γνῶσιν ἐξήγειρας, τῆς ἀληθινῆς ἐπιγνώσεως.

Ἐνεπλήσθης τῶν τοῦ Πνεύματος χαρισμάτων, ἐκ θεολόγου στόματος, τοῦ Ἐπιστηθίου, ὅθεν καὶ ἀνέβλυσας, τὰ θεία διδάγματα, πᾶσι τοῖς Πιστοῖς Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Μετὰ τόκον ὧς πρὸ τόκου διεφυλάχθης, Παρθενομήτορ ἄφθορος, τὸν Δημιουργὸν γὰρ, πάντων ἀπεκύησας, ἐκ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, σῶμα ἐκουσίως φορέσαντα.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε».

Ἀνήλθεις ἀρετῶν, εἷς τὸ ὄρος Μακάριε, καὶ γνώσεως ὑπεισηλθεις, τὸν ἀκρότατον γνόφον, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ῥημάτων σου πλοκαίς, ἐκ βυθοῦ ἀθεότητος, ἐζώγησας Ἱεράρχα, πλανωμένους ἀνθρώπους, καὶ χάριτι διέσωσας.

Τὸ μέγα τῆς Θεοῦ, παρουσίας μυστήριον, κηρύττων Ἱερομάρτυς, κατεσμίκρυνας ὕψος, εἰδώλων ἀθεώτατον.

Θεοτοκίον

Ὑπάρχων ἐν μορφῇ, τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπέρθεος, ἐσκήνωσεν ἐν γαστρὶ σου, τὴν μορφὴν μου φορέσας, ὁ Κύριος Πανάμωμε.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Σταυρώσας, ἐγκρατεία τὰ μέλη Μακάριε, τοὺς ἐν ἀσκήσει ἀγῶνας, τοῖς ἀγῶσιν ἔστεψας τῶν Μαρτύρων, οὓς ὑπέστης, διανοίας Αντίπα στερρότητι.

Ἴστασο, πρὸ βημάτων κηρύττων τὴν σάρκωσιν, τοῦ διὰ σὲ κενωθέντος, καὶ Πιλάτου βήματι παραστάντος, Ἀθλοφόρε, καὶ Σταυρῷ τὸν ἐχθρὸν θανατώσαντος.

Νέκρωσιν, τοῦ Σταυρῷ νεκρωθέντος θεσπέσιε, ποθῶν Αντίπα εἰσέδυσ, τῷ πεπυρωμένῳ βοῖ χαλκείῳ καὶ θυσία, νεκρωθεὶς τῷ Κυρίῳ προσενήνεξαι.

Θεοτοκίον

Ἅγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ὁ ἐν Ἁγίοις Παρθένε, ἐπαναπαυόμενος καὶ δοξάζων, τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεῖ τοῦτον Κόρη δοξάζοντας.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τὴ ὑπερμάχῳ

Τὸν ἱεράρχην καὶ κλεινὸν μεγαλομάρτυρα, τὸν πολιοῦχον τῆς Περγάμου τὸν πανάριστον, καὶ κοινοῦ ἐχθροῦ ἀντίπαλον τὸν Αντίπαν, κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν ἐν ἄσμασιν, ὡς τοὺς πάσχοντας Ὀδόντας θεραπεύοντα, πόθῳ κράζοντες, χαίροις, Πάτερ τρισόλβιε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αντίπα, Ἐπισκόπου Περγάμου.

Στίχοι

- Ταύρω παλαίεις, καλλιμάρτυς, Αντίπα,
- Ὅς σὲ φλογίζειν, οὗ κερατίζειν ἔχει.
- Χάλκεον ἐνδεκάτη βληθεὶς φλέγη, Αντίπα, εἰς βοῦν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ὁσίας Τρυφαίνης τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Στίχοι

- Χωρίζεται Τρύφαινα σαρκὸς πηλίνης,
- Ἡ πηλὸν αὐτῆς τὰς τρυφᾶς ἡγουμένη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φαρμουθίου.

Στίχοι

- Ἐξῆλθε Φαρμούθιος ἐκ τῶν ἐνθάδε,
- Φαρμουθὶ μηνί, δῆλον ὧς Ἀπριλίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι

ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἔνδοξε, μέσον ὡς καμίνου ἔστης τοῦ δολερῶς, πυρωθέντος χαλκουργήματος, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τῇ θεῖα δρόσω, περικυκλούμενος πάντοθεν, ὅπως οὐκ ἐφλέχθης μέσον ὧν τοῦ πυρός, οὐδὲ δαίμοσιν ἐπέθυσας, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἰσχυὶ θεία, τῆς ἡλικίας τὸ ἀνίσχυρον, Πάτερ, ἐνισχύσας ἄκμων ὥσπερ στερρός, πρὸς τὸ στάδιον ἐχώρησας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεποικιλμένος, Ἱεραρχίας θεία χάριτι, αὐθις πορφυρίδι αἱματός σου Σοφέ, στολισάμενος ἀνέδραμες, πρὸς τὰ βασιλεία, περιφανῶς τὰ ἄνω γηθόμενος.

Θεοτοκίον

Αἱμάτων Κόρη, παρθενικῶν τῶν σῶν ἐνσεσάρκωται, Λόγος ὁ Πατρὶ συνάναρχος τὴν ἡμῶν, συντριβὴν ἐπανορθούμενος, Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Νοῦν οὐκ ἐν ἐσόπτροις καθορᾶς, οὐκ ἐν αἰνίγμασι, καλῶν τὸ ἔσχατον, πρὸς δέ γε πρόσωπον πρόσωπον, παρελθόντων τῶν ἐμφάσεων, ἀναβοῶν χαρμονικῶς, τῷ σὲ δοξάσαντι, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τὸ θεῖον πρόβατον, καλῶς ποιμάναντα, αὐτοῦ τὸ ποίμνιον πάνσοφε, ὡς ἀμνὸν οἱ ἀνομώτατοι, ὀλοκαυτοῦσι τῷ πυρὶ, Ἀντίπα κράζοντα, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν πέτρᾳ τῶν θείων ἐντολῶν, τὰ τῆς καρδίας σου, ἐρείσας βήματα, δεινῶν κολάσεων πνεύματι, αἰκισμῶν τε ἐπικλύσεσιν, οὐκ ἐσαλεύθης, μελωδῶν Ἀντίπα πάνσοφε, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βεβαίως τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς τετύχηκας, Ἀντίπα πάνσοφε, διπλοῦν δὲ στέφανον ἔλαβες, ὡς ποιμὴν παναληθέστατος, καὶ νικηφόρος ἀθλητῆς, οἷς καὶ Κοσμούμενος ἀνακράξεις, Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ὡς μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ὡς θεῖον τέμενος, τοῦ Παντοκράτορος, ὧς γῆ ἀνήροτος ἄσταχυν, ἀγεώρητον βλαστήσασα, Παρθένε σῶζε τοὺς πιστῶς ἅει κραυγάζοντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἄλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μὲ γαλύνομεν».

Ἱεραρχικῶς Ἱεράρχα, τὸν ἱερὸν ἀνύσας δρόμον, τὴν ἱερωτάτην ζωὴν σου, Ἱερωτάτως σὺ καθιέρωσας, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ σου, Μάρτυς Ἀντίπα Ἱερώτατε.

Ὡς τῶν ἀρετῶν ταῖς ιδέαις, περικαλῆς γεγεννημένος, δόξη μαρτυρίου Παμμάκαρ, καθωραϊσθῆς καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὸν ὠραῖον Κύριον, θέσει θεοῦμενος θεόληπτε.

Σήμερον ἡ Πέργαμος χαίρει, ἐπὶ τῇ θεῖα πανηγύρει, τοῦ Ἱερωτάτου ποιμένου, καὶ συγκαλεῖται πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῆς, ἢ καὶ ἡμεῖς συγχαίροντες, τοῦτον ἐν ὕμνοις καταστέψωμεν.

Ἡ τῶν Ἱερῶν σου Λειψάνων, ἱερωτάτη Μάκαρ θήκη, μύρον ἰαμάτων πηγάζει, δυσώδη πάθη ἀποδιώκουσα, καὶ τοὺς τὴν σὴν γεραίροντας, μνήμην σαφῶς εὐωδιάζουσα.

Θεοτοκίον

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνούντάς σε.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.